



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 213/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владан Маринковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Краљеву и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној дана 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Краљеву П1 675/23 од 08.11.2023. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Основни суд у Краљеву је пресудом П1 675/23 од 08.11.2023. године усвојио тужбени захтев тужиље и обавезао тужену да јој на име неисплаћене зараде у нето износу за период од 01.05.2013. године до 18.12.2019. године исплати износ од 299.500,10 динара са законском затезном каматом од 11.12.2021. године до исплате, као и да јој плати трошкове парничног поступка у износу од 63.080,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до коначне исплате.

Против наведене пресуде жалбу је изјавила тужена.

Упутством о правном леку поучене су странке да могу изјавити жалбу у року од 15 дана Апелационом суду у Крагујевцу. Тужена је жалбу изјавила Апелационом суду у Крагујевцу.

Апелациони суд у Крагујевцу је одлуком Гж 941/24 од 10.04.2024. године уступио Вишем суду у Краљеву, на стварну надлежност, списе предмета Основног суда у Краљеву П1 675/23 ради одлучивања о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Краљеву П1 675/23 од 08.11.2023. године, јер је сматрао је да се ради о жалби изјављеној против пресуде донете у спору мале вредности. Вредност предмета спора је 299.500,10 динара, па је суд сматрао на основу члана 468. став 1. ЗПП да се ради о спору чија вредност не прелази износ од 3.000 евра у динарској

противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе и да је надлежан Виши суд у Краљеву.

Виши суд у Краљеву није прихватио стварну надлежност, па је актом од 10.05.2024. године заведеним под бројем Гж1 85/24 доставио списе Врховном суду ради одлучивања о сукобу надлежности. Виши суд је сматрао да није надлежан за одлучивање у другостепеном поступку имајући у виду да се, без обзира на означену вредност предмета спора у износу од 299.500,10 динара, овај спор не може сматрати спором мале вредности применом члана 469. ЗПП. Виши суд сматра да конкретан спор представља спор из радног односа, јер је предмет спора исплата зараде и других примања из радног односа тужиље код Привредног друштва „Предузеће за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом Пласт – метал“ ДОО Краљево – у принудној ликвидацији, где је тужиљи радни однос престао решењем о отказу уговора о раду број .. од 18.12.2019. године, а споразумом о регулисању међусобних права и обавеза по основу рада број .. од 18.12.2019. године послодавац се обавезао да тужиљи исплати на име несисплаћених зарада износ од 299.500,10 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 469. ЗПП прописано је да не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Како се у конкретној ситуацији ради о спору ради наплате новчаног потраживања из радног односа, то се исти не може сматрати спором мале вредности, због чега је за одлучивање о жалби тужене изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу на основу одредбе члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**